

Et flertal på 13 medlemmer indenfor kommissionen var af den opfattelse, at en rationel og tilfredsstillende løsning af spørgsmålet om politiets ledelse alene kunne opnås ved at samle justitsministeriets og rigspolitichefens funktioner i en fælles styrelse direkte under justitsministeren i form af et departement eller et direktorat (generaldirektorat), hvis chef havde direkte referat til ministeren. Af disse muligheder foretrak flertallet udfra principielle administrative synspunkter direktoratsordningen. Et mindretal (1 medlem) kunne ikke tiltræde flertallets forslag, men fandt i overensstemmelse med de af rigspolitichefens funktioner i underudvalget fremførte synspunkter, at de påpegede mangler i det væsentlige ville kunne afhjælpes administrativt indenfor rammerne af den gældende ordning, bl. a. ved udvidelse af rigspolitichefens kompetence.

I overensstemmelse med forvaltningskommissionens indstilling nedsatte justitsministeriet i maj 1950 et sagkyndigt udvalg omfattende repræsentanter for administrationen, anklagemyndigheden og politiets personaleorganisationer med den opgave at overveje mulighederne for gennemførelse af de af forvaltningskommissionens flertal og mindretal skitserede forslag til ændring af politiets øverste ledelse.

Udvalget, der afgav betænkning i marts 1951, fremkom med konkrete forslag om, hvorledes politiets ledelse burde opbygges, såfremt justitsministerens og rigspolitichefens nuværende beføjelser henlagdes til et direktorat eller til justitsministeriet, eller såfremt man bibeholdt den nuværende ordning. Medens samtlige medlemmer udfra almene samfundsmæssige hensyn fandt det uheldigt at samle politiets ledelse i et direktorat, delte udvalgets medlemmer sig med hensyn til de 2 andre løsninger i et flertal på 8 og et mindretal på 4 medlemmer. Flertallet foretrak forslaget om at samle justitsministeriets og rigspolitichefens beføjelser i justitsministeriet, medens mindretallet foretrak forslaget om at bevare den nuværende deling af ledelsen, men med visse udvidelser af rigspolitichefens beføjelser. Med hensyn til motiveringen for de forskellige standpunkter henvises til udvalgets betænkning, side 67—80.

Det må vel erkendes, at det af politiledelsesudvalget udarbejdede forslag til samling af justitsministeriets og rigspolitichefens funktioner i justitsministeriet frembyder visse fordele, men justitsministeriet må dog anse den foreslåede ordning for mindre hensigtsmæssig. Udvalget har mod en direktoratsordning navnlig anført, at politiet bør stå under tilsyn af et af politiet uafhængigt administrativt organ, idet bibeholdelsen af et sådant uafhængigt organ efter udvalgets opfattelse er af meget

stor betydning for bevarelsen af befolkningens tillid til politiet. Denne indvending kan til en vis grad også rettes mod en departementsordning med beskæftigelse af egentligt politipersonale i ministeriet. Endvidere ville ordningens gennemførelse tillægge justitsministeriet visse praktisk politimæssige opgaver, f. eks. ledelsen af udrykningstjenesten, hvis løsning vanskeligt kan forenes med den traditionelle departementale arbejdsform. Da det endelig er muligt at afhjælpe en væsentlig del af ulemperne ved den bestående ordning uden at gennemføre principielle ændringer i denne, har justitsministeriet fundet det betænkeligt at stille forslag om rigspolitichefembets nedlæggelse.

Efter ministeriets opfattelse vil en forsvarlig løsning af ledelsesspørgsmålet ikke kunne tilvejebringes ved administrative foranstaltninger alene. Der søges derfor ved det foreliggende lovforslag gennemført forskellige ændringer i og tilføjelser til retsplejelovens bestemmelser om politimyndigheden.

Ved de foreslåede ændringer reguleres rigspoliti-
chefembedets fremtidige forhold til justitsministeriet, chefen for politiets efterretningstjeneste, politidirektøren i København og politimestrene under hensyntagen til den siden enhedspolitiordningens gennemførelse stedfundne udvikling og de indvundne erfaringer. Rigspoliti-
chefembudet bevarer sin stilling som en rent administrativ myndighed under justitsministeriet med bestemt afgrænsede beføjelser og — bortset fra fremmedtilsynet — uden udøvende myndighed. Nogle af de opgaver vedrørende politiets administration, der nu henhører under justitsministeriet, foreslås fremtidig varetaget af rigspoliti-
chefen, hvorved en af de med den nuværende ordning forbundne ulemper, nemlig dobbeltbehandling af mindre vigtige sager, søges undgået. Endvidere foreslås regnskabsførelsen vedrørende udgifterne til politikvæsenet, der nu er delt mellem rigspoliti-
chefens og justitsministeriets bogholderi, samlet hos rigspoliti-
chefen, ligesom der foreslås tillagt rigspoliti-
chefen beføjelse til at udøve tilsyn med politidirektørens og politimestrenes almindelige tilrettelæggelse af politiets arbejde. Herved skabes der mulighed for en mere effektiv kontrol med politikredsenes dispositioner af økonomisk rækkevidde. Medens forhandlinger med politiets organisationer, også for så vidt angår spørgsmål af større principiel eller finansiel betydning, hidtil som regel er foregået hos rigspoliti-
chefen, agter justitsministeriet at foranledige, at sådanne forhandlinger fremtidig finder sted i ministeriet. Herved mener man at kunne modvirke den af forvaltningskommissionen påpegede fare for, at der ikke bliver taget fornødent hensyn til statsforvaltningens økonomi og til fastholdelse